

Ramon Llull

Ramon Llull va nèixer a Mallorca poc després que Jaume I hagués ocupat i incorporat aquesta illa a la seua **Corona**. Era fill d'uns colons barcelonins que seguien l'obra d'expansió del rei i buscaven prosperitat.

Es va educar a Mallorca, en un món complex per la diversitat de credos (cristià, musulmà i jueu), interessos i races. L'educació que va rebre Llull ser la pròpia del fill d'un home ric: coneixements doctrinals bàsics i cultura. En aquesta època, va mantenir relació amb la casa reial: amb el **món polític** i administratiu. En 1257 es va casar amb Blanca Picany i va tenir dos fills.

Primera il·luminació

En **1263** es produïx una ruptura en la vida de Ramon Llull: mentre escrivia un poema d'amor a una dama, va tenir una revelació: se li apareix, fins a cinc vegades, la figura de Jesucrist crucificat. S'inicia el procés de conversió de Ramon Llull i inicia dos llargs pelegrinatges: a Santa Maria de Rocamadour i a Sant Jaume de Galícia.

Decideix que ha d'establir un projecte de vida basat en tres punts:

- Treballar per la conversió dels infidels fins al punt de donar la seua vida si fos necessari.
- Escriure *unum librum meliorem* de món sobre els errors dels infidels.
- I la fundació de monestirs de missioners on s'estudiés les llengües dels no creients.

Sense un bagatge acadèmic suficient, Llull va haver d'inventar un sistema propi de pensament i un llenguatge que ho vehiculés.

Entre 1265 i el 1274 estudia **arab**, llatí i la teologia cristiana i musulmana. [Compra un esclau moro per a l'aprenentatge.](#)

La il·luminació de Randa

Ramon Llull, reclòs en un monestir al Puig de Randa (illa de Mallorca), té una altra inspiració: un àngel en forma de pastor li revela la forma en la qual havia d'escriure el llibre contra els errors dels infidels (1274). No importava el contingut, sinó la forma d'organitzar i explicar la matèria de manera que fos necessàriament acceptada pels infidels. Així comença el seu *Ars Magna*, obra clau de la filosofia luliana.

Creació del monestir de Miramar

En **1276** Llull va aconseguir del príncep Jaume, futur rei de Mallorca, la creació a Miramar d'un monestir de missioners. Després va viatjar a Montpeller, ciutat occitana del regne de Mallorca i focus cultural i escolar important i de prestigi, ciutat on podia trobar formació i llibres.

Des de 1274 fins a **1308** Llull va refer l'*Art* fins a sis vegades, ho va adaptar a les necessitats de difusió, ho va aplicar als diversos aspectes del coneixement i ho va difondre entre fidels i infidels. Però era necessari que la revelació de Déu fos universal, era necessari anar a París, centre del món intel·lectual i cabdal del regne més poderós d'occident, per a explicar què era l'*Art*.

Viatge a París

La primera vegada, de les tres o quatre, que va estar a París va anar entre **1287 i 1289**. Allà va exposar els fonaments de l'*Art* però aviat va sorgir un problema: no era entès, el seu sistema de pensament i el seu llenguatge era diferent al dels universitaris i complex.

Viatge a Roma

Després de refer i simplificar l'*Art* a Montpeller, Llull es va dirigir a Roma. Nicolau IV, el primer franciscà que accedia al papat, li infonia esperances. Però va anar en va, a Roma estaven molt ocupats en els seus problemes interns.

Viatge frustrat al nord d'Àfrica

Possiblement com a reacció al poc entusiasme que li havia mostrat la jerarquia eclesiàstica, Ramon va prendre la decisió d'embarcar al nord d'Àfrica per a demostrar personalment l'eficàcia del seu *Art*. Així, el **1293** es va embarcar a Gènova. Però quan la nau estava a punt de salpar i l'equipatge a bord, va tenir pànic de perdre la vida i es va quedar a terra malalt psicològicament i físicament i avergonyit de la seua actitud.

Viatge a Tunis

No obstant això, quan es va recuperar, Llull va tornar a embarcar-se a Tunísia. Les seues intencions eren establir discussions amb els intel·lectuals musulmans, perquè, convençuts aquests, la resta de la població els havia de seguir en la nova fe. Però Llull va adoptar una actitud inusual: va acceptar escoltar als musulmans en la veritat de l'Alcorà comproment-se que si trobava els seus arguments més vàlids que els cristians, s'hi convertiria.

El beat va mantenir sempre una actitud de tolerància amb l'Islam i va confiar en la força de la predicació per a convertir els musulmans (encara que en algunes obres propugna l'ús de la força com mitjà de pressió). La predicacions de Llull sembla que donen fruit perquè algun dels caps sarraïns va obtenir del rei el permís per empresonar Ramon Llull i condemna a mort.

Llull va ser retornat a Gènova com un acte de gràcia.

A Itàlia i a París

 Llull passa alguns anys entre Roma, Nàpols i París. S'entrevista amb el papa Bonifaci VIII i amb Felip IV, exposa l' *Art* i escriu una gran quantitat d'obres. [Escriu el Desconhort i comença l'Arbre de ciència \(que acaba el primer d'abril de l'any següent\).](#)

Retorn a Mallorca

 A finals del segle està a Barcelona amb el rei Jaume II i a Mallorca (primera estada llarga en la illa en molt temps).

 Nou viatge: Pròxim Orient

Ramon Llull, davant la remor que un dels reis mongols havia envaït als musulmans i, ja que els tàrtars eren un poble sense religió, decideix embarcar-se cap al Pròxim Orient doncs veu la possibilitat de pressionar als infidels. A Xipre comprova que les notícies no són molt exactes: els mongols s'havien acostat a Palestina, però se n'havien tornat enrere.

A Xipre un dels servents de Llull va intentar enverinar-lo i va ser acollit pel gran mestre de l'Ordre del Temple fins que es va recuperar i va tornar a occident. Va intensificar la seua activitat durant quatre anys.

Segon viatge al nord d'Àfrica

El 1306 es produïx el segon viatge missioner al nord d'Àfrica, a Bugia, a l'est d'Algèria. Les conseqüències van ser nefastes: Ramon Llull és apedregat i pres durant sis mesos. Finalment és expulsat a Gènova. Quan navegava, a unes 10 milles del port de Pisa, una tempesta va fer naufragar la seua nau: va perdre tots els seus llibres i el seu equipatge.

Ramon Llull als seus 74 anys va refer a Pisa l'obra perduda i va acabar l'última versió de l' *Art*, la qual ell mateix va considerar definitiva.

Aprovació de l'Art

La tardor de 1309 a París, Llull aconsegueix per fi un cert reconeixement per part de la Universitat i del rei, l'aprovació de l'*Art* i algunes cartes de recomanació. El Papa Climent V convoca un concili general. Llull obté la resolució del Concili de crear escoles de llengües per a missioners.

El beat havia explicat la seua vida a un monjo de la cartoixa de París, això li serveix de carta de presentació al Concili: es tracta de la *Vida coetània*.

["Jo era un home casat, amb fills, bastant ric, uissolut i mundà. Tot això ho vaig deixar lliurement a fi de poder procurar l'honor de Déu i el bé públic i exaltar la Santa Fe.](#)

[Vaig aprendre l'àrab; diverses vegades vaig anar a predicar als sarraïns; per la causa de la Fe he estat arrestat, empresonat i ferit. Durant 45 anys he intentat moure l'església i els Prínceps cristians a actuar pel bé públic.](#)

[Ara sóc vell i pobre, però continuo en el mateix propòsit i en el mateix propòsit continuaré fins a la mort, si Déu vol"](#)

 Als 84 anys, Ramon Llull torna a Tunísia i, ací, desapareix la seua presència física de la història.

Traducció a l'espanyol

Ramon Llull

Ramon Llull nació en Mallorca poco después de que Jaume I hubiera ocupado e incorporado esta isla a su Corona. Era hijo de unos colonos barceloneses que seguían la obra de expansión del rey y buscaban prosperidad.

Se educó en Mallorca, en un mundo complejo por la diversidad de credos (cristiano, musulmán y judío), intereses y razas. La educación que recibió Llull fue la propia del hijo de un hombre rico: conocimientos doctrinales básicos y cultura. En esta época, mantuvo relación con la casa real: con el mundo político y administrativo. En 1257 se casó con Blanca Picany y tuvo dos hijos.

Primera iluminación

En 1263 se produce una ruptura en la vida de Ramon Llull: mientras escribía un poema de amor a una dama, tuvo una revelación: se le aparece, hasta cinco veces, la figura de Jesucristo crucificado. Se inicia el proceso de conversión de Ramon Llull e inicia dos largos peregrinajes: a Santa María de Ròcamador y a Santiago de Galicia.

Decide que debe establecer un proyecto de vida basado en tres puntos:

- Trabajar por la conversión de los infieles hasta el punto de dar su vida si fuera necesario.
- Escribir *unum librum meliorem de mundo* sobre los errores de los infieles.
- Y la fundación de monasterios de misioneros donde se estudiara las lenguas de los no creyentes.

Sin un bagaje académico suficiente, Llull tuvo que inventar un sistema propio de pensamiento y un lenguaje que lo vehiculara.

Entre 1265 y el 1274 estudia árabe, latín y la teología cristiana y musulmana.

La iluminación de Randa

Ramon Llull, recluido en un monasterio en el Puig de Randa (isla de Mallorca), tiene otra inspiración: un ángel en forma de pastor le revela la forma en la que debía escribir el libro contra los errores de los infieles (1274). No importaba el contenido, sino la forma de organizar y explicar la materia de manera que fuese necesariamente aceptada por los infieles. Así empieza su *Ars Magna*, obra clave de la filosofía luliana.

Creación del monasterio de Miramar

En 1276 Llull consiguió del príncipe Jaume, futuro rey de Mallorca, la creación en Miramar de un monasterio de misioneros. Después viajó a Montpellier, ciudad occitana del reino de Mallorca y foco cultural y escolar importante y de prestigio, ciudad podía encontrar formación y libros

Desde 1274 hasta 1308 Llull rehizo el *Art* hasta 6 veces, lo adaptó a las necesidades de difusión, lo aplicó a los diversos aspectos del conocimiento y lo difundió entre fieles e infieles. Pero era necesario que la revelación de Dios fuese universal, era necesario ir a París, centro del mundo intelectual y capital del reino más poderoso de occidente, para explicar qué era el *Art*.

Viaje a París

La primera vez, de las tres o cuatro, que estuvo en París fue entre 1287 y 1289. Allí expuso los fundamentos del *Art*, pero pronto surgió un problema: no era entendido, su sistema de pensamiento y su lenguaje era diferente al de los universitarios y complejo.

Viaje a Roma

Después de rehacer y simplificar el *Art*, en Montpellier, Llull se dirigió a Roma. Nicolás IV, el primer franciscano que accedía al papado, le infundía esperanzas. Pero fue en vano, en Roma estaban muy ocupados en sus problemas internos.

Viaje frustrado al norte de África

Posiblemente como reacción al poco entusiasmo que le había mostrado la jerarquía eclesiástica, Ramon tomó la decisión de embarcar al norte de África para demostrar personalmente la eficacia de su *Art*. Así, en 1293 se embarcó en Génova, pero cuando la nave estaba dispuesta y el equipaje a bordo, tuvo pánico de perder la vida y se quedó en tierra enfermo psicológica y físicamente y avergonzado de su actitud.

Viaje a Túnez

Sin embargo, cuando se recuperó, Llull volvió a embarcarse a Túnez. Sus intenciones eran establecer discusiones con los intelectuales musulmanes, porque, convencidos éstos, el resto de la población les había de seguir en la nueva fe. Pero Llull adoptó una actitud inusual: aceptó escuchar a los musulmanes en la verdad el Corán comprometiéndose a que si encuentra sus argumentos más válidos que los cristianos, se convertirá.

El beato mantuvo siempre una actitud de tolerancia con el Islam y confió en la fuerza de la predicación para convertir a los musulmanes (aunque en algunas obras propugna el uso de la fuerza como medio de presión). La predicaciones de Llull parece que dan fruto porque alguno de los jefes sarracenos obtuvo del rey el permiso del encarcelamiento de Ramon Llull y condena a muerte.

Llull fue devuelto a Génova como un acto de gracia.

En Italia y París Llull pasa algunos años entre Roma, Nápoles y París. Se entrevista con el papa Bonifacio IV y con Felipe IV, expone el *Art* y escribe una gran cantidad de obras. Entre ellas, *L'arbre de la Ciència*.

Vuelta a Mallorca

A finales del siglo está en Barcelona con el rei Jaume II y en Mallorca (primera estancia larga en la isla en mucho tiempo).

Nuevo viaje: Próximo Oriente

Ramon Llull, ante el rumor de que uno de los reyes mongoles había invadido a los musulmanes y, puesto que los tártaros eran un pueblo sin religión, decide embarcarse hacia el Próximo Oriente pues ve la posibilidad de presionar a los infieles. En Chipre comprueba que las noticias no son muy exactas: los mongoles se habían acercado a Palestina, pero se habían vuelto atrás.

En Chipre uno de los sirvientes de Llull intentó envenenarlo y fue acogido por el gran maestro de la Orden del Templo hasta que se recuperó y volvió a occidente. Intensificó su actividad durante 4 años.

Segundo viaje al norte de África

En 1206 se produce el segundo viaje misional al norte de África, a Bugia, este de Algeria. Las consecuencias fueron nefastas: Ramon Llull es apedreado y preso durante seis meses. Finalmente es expulsado a Génova. Cuando navegaba, a unas 10 millas del puerto de Pisa, una tempestad hizo naufragar su nave: perdió todos sus libros y su equipaje.

Ramon Llull a sus 74 años rehizo en Pisa la obra perdida y acabó la última versión del *Art*, la cual él mismo consideró definitiva.

Aprobación del Art

El otoño de 1309 en París, Llull consigue por fin cierto reconocimiento por parte de la Universidad y del rey, la aprobación del *Art* y algunas cartas de recomendación. El Papa Clemente V convoca un Concilio general. Llull obtiene la resolución del Concilio de crear escuelas de lenguas para misioneros.

El beato había explicado su vida a un monje de la cartuja de París, esto le sirve de carta de presentación al Concilio: se trata de la *Vida coetánea*.

“Jo era un home casat, amb fills, bastant ric, dissolut i mundà. Tot això ho vaig deixar lliurement a fi de poder procurar l'honor de Déu i el bé públic i exaltar la Santa Fe.

Vaig aprendre l'àrab; diverses vegades vaig anar a predicar als sarraïns; per la causa de la Fe he estat arrestat, empresonat i ferit. Durant 45 anys he intentat moure l'església i els Prínceps cristians a actuar pel bé públic.

Ara sóc vell i pobre, però continuo en el mateix propòsit i en el mateix propòsit continuaré fins a la mort, si Déu vol”

A los 84 años, Ramon Llull vuelve a Túnez y, ahí, desaparece su presencia física de la historia.